

EBÛ DÂVÛD TAYÂLİSÎ

Fıkıh âlimi ve muhaddis. İsmi Süleymân bin Dâvûd bin el-Cârûd et-Tayâlisî el-Basrî olup Zübeyr bin Avvâm'ın (radiyallahü anh) çocuklarının âzâdlısıdır. Annesi İranlıdır. Künyesi, Ebû Dâvûd et-Tayâlisî'dir. 133 (m. 750)'de doğmuş olup, 204 (m. 819)'da vefât etmiştir. Aslen İranlıdır.

Ebû Dâvûd Tayâlisî; Ebân bin Yezîd el-Utâridî, İbrâhîm bin Sa'd, Cerîr bin Hâzîm, Habîb bin Yezîd Harb bin Şeddâd, Hammâdeyn (Hammâd bin Seleme, Hammâd bin Zeyd) Züheyr bin Muhammed, Züheyr İbni Muâviye, Şu'be bin Haccâc, Süfyân-ı Sevrî, Süleymân bin Karm, İbn-i Ebî Zenâd, Ebû Avâne, Muhammed bin Müslim Ebî'l-Veddâh ve pekçok âlimden hadîs-i şerîf öğrenmiştir.

Ahmed bin Hanbel, Ali bin el-Medînî, İshâk bin Mansûr, Haccâc bin Şâir, Zeyd bin Ahzem, Abdullah bin Muhammed el-Müsnedî, Amr bin el-Fülâs, Muhammed bin Ebî Bekr el-Mukaddimî, Ebû Mes'ûd er-Râzî, Yûnus bin Habîb el-İsfehânî ve pek çok âlim de Ebû Dâvûd et-Tayâlisî'den hadîs-i şerîf rivâyet etmişlerdir. Hıfzı çok kuvvetli bir zât olan Ebû Dâvûd et-. Tayâlisî, aynı zamanda hadîs hafızı idi. Ya'nî yüzbin hadîs-i şerîfi ezbere bilirdi. Ebû Ya'lâ el-Halîlî, Muhammed bin İshâk el-Kisâî'den işittim, O da babasından işitti, o da Yûnus İbni Habîb el-İsfehânî'den rivâyet ederek buyurdu ki; Ebû Dâvûd bize geldi ve bize ezberden yüzbin hadîs-i şerîf yazdırdı; Yetmiş yerde hatâ etti. Basra'ya döndüğü zaman bize mektûb yazıp “Yetmiş yerde hatâ ettim onları düzeltiniz” buyurdu. Bizde onları düzelttik.

Yüzbin hadîs-i şerîfi ezberden rivâyet eden, yazdıran bir zâtın, yetmiş yerde hatâ etmesi ve bunları da yazdırması elbette normaldir. Daha mühim olanı ise bu yetmiş hatâyı yine kendisi tesbit edip, yazarlara bunu bildirmesidir. Ba'zı hadîs âlimleri

ise bunu kabûl etmeyip hatalıdır demişlerdir. İbn-i Mehdî “Ebû Dâvûd, insanların en doğrularındandır” demiştir. Amr bin İbrâhîm Ebû Davûd'dan rivâyet etti. Ebû Dâvûd şöyle buyurdu: “Bin hadîs âliminden hadîs-i şerîf yazdım.” Ebû Dâvûd Tayâlisî hazretleri otuzbin hadîs-i şerîfi hiç duraklamadan peşpeşe okurdu. Okuduğu, hadîs-i şerîfler hep hıfzından idi. Şu'be bin Haccâc'dan yüzbin hadîs-i şerîf ezberlemişti. Hatîb-i Bağdadî: “Ebû Dâvûd, hafız, sika ve çok hadîs-i şerîf rivâyet eden bir zât idi. Bağdâd'a geldi, Şu'be ve Mes'ûdî'den hadîs-i şerîf dinledi (öğrendi)” buyurdu.

Kendisi “İsfehân'a geldiğim zaman bana sorulmadan kırkbin hadîs-i şerîf yazdırdım” buyurmuştur. İmâm-ı Buhârî (radiyallahü anh) onun “Mürsel olarak rivâyet ettiği hadîs-i şerîflerin senedleri mevcûttur” buyurarak tevsik etmiş, doğruluğunu beyân etmiştir.

Ebû Dâvûd Tayâlisî, Şu'be, Mensûr, o da Mücâhid'den rivâyet etti: “İbn-i Abbâs (radiyallahü anh) bir kimseye ikramda bulunmak istediği zaman zenzem ikram ederdi.”

Ebû Dâvûd Tayâlisî'nin el-Müsned adlı pek kıymetli bir hadîs kitabı vardır. Rivâyete göre ilk te'lîf edilen müsned kitabı budur. Müsned, Eshâb-ı kirâmın isimlerini harf sırasına göre ve rivâyet ettiği hadîsleri zikreden veya başka bir tesbit üzere zikr ederek her birinden müellife gelinceye kadar çeşitli rivâyet yollarını bir araya toplayarak yazılan hadîs-i şerîf kitabıdır. Ebû Dâvûd Tayâlisî'nin müsnedinde altıyüzden ziyâde Sahâbînin rivâyetleri mevcûd olup, 2767 hadîs-i şerîf ihtivâ etmektedir. Burada İmâm-ı Buhârî sahibinin üçte biri kadar hadîs-i şerîf vardır.

Ebû Dâvûd Tayâlisî buyurdu ki: “Bir âlim, bir kitab yazdığı zaman ona yakışan, maksadın İslâmiyete hizmet olmasıdır. Yoksa insanlar arasında “Ne güzel kitab yazmış” diye övülmesi değil.”

6) Müsned-i Tayâlisî